

Emocije kao sadržaj interpersonalne razmene

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 5 | Nivo: Fakultet za medije i komunikacije

U 21. veku, ljudi su, iako manje nego ranije, u velikoj meri okrenuti jedni drugima. Kako bi ispunio svoje bazične, ili neku od takozvanih viših potreba, kao što su socijalizacija ili samoaktualizacija (koje podrazumevaju potrebe za pripadanjem, poštovanjem, otkrivanjem moralnih vrednosti i drugo), čovek mora učestvovati u interakciji sa drugim ljudima. Kako je čovek društveno biće, interpersonalna razmena je, dakle, neophodna.

Veoma važan deo interpersonalne razmene čine emocije. Kako bismo analizirali značaj i funkciju emotivnosti u okviru interpersonalne razmene, najpre moramo označiti oba pojma.

INTERPERSONALNA RAZMENA

Interpersonalna razmena je jedna od vrsta komunikacije. Ona podrazumeva interakciju između (najčešće) dve osobe. Uglavnom se odvija neposredno, "licem u lice", što ne mora isključivati ostale načine komuniciranja, na primer, posredstvom telefona, e-maila, i drugo. Podrazumeva prenos (saopštavanje) informacija, stavova, iskustva, misli ili osećanja.

Interpersonalna razmena se može vršiti u okviru verbalne i (ili) neverbalne komunikacije, a jedna od važnijih činilaca razmene je emotivnost.

EMOTIVNOST

Termin "emocija" potiče iz latinskog jezika. Nastao je spajanjem druge dve reči – emovere, što znači pokrenuti, i sentire, što znači osećati.

Emocije (osećanja) predstavljaju, pre svega, interakcijski fenomen, pa zbog toga, izmedju ostalog, govorimo o njima kao o sadržaju interpersonalne razmene.

Osećanja mogu biti reakcija na neko spoljašnje (ali i unutrašnje) dešavanje. Takođe, ona mogu biti i akcija, koja kasnije eventualno izaziva neku reakciju.

Emotivnost predstavlja jedan od aspekata ličnosti o kom nije jednostavno govoriti. Naime, često se dešava da se pri njenoj determinaciji govori bez izolovanja predrasuda ili referentnog okvira ličnosti koja se bavi determinisanjem.

Pored toga, emotivnost je neodvojiva od drugih aspekata (pri, na primer, analizi ličnosti) ličnosti, kao što su kognitivni, perceptivni, vrednosni ili bihevioristički; pa tako predstavlja deo ukupnog ljudskog doživljaja.

EMOTIVNOST KAO JEDNA OD VRSTA INTELIGENCIJE

Među ovih 10 vrsta našle su se logičko-matematička, lingvistička, muzička, prostorna (ili spacijalna), kinestetička (odnosi se na veštinu telesne artikulacije), intrapersonalna, naturalistička (ili environmentalistička), seksualna, spiritualna, i na kraju, interpersonalna inteligencija.

Ova istraživanja dopunio je Daniel Goleman, konceptom o emocionalnoj inteligenciji (takozvanoj EQ). Ona predstavlja jednu od podvrsta intrapsihičke inteligencije (Mandić, 2003: p 127).

Emocionalna inteligencija predstavlja sposobnost prepoznavanja sopstvenih osećanja, kao i svest o njima; mogućnost kontrolisanja i upravljanja sopstvenim emocijama, koje isključuje prepuštanje emotivnom životu; mogućnost prepoznavanja emotivnosti kod drugih (tzv. emotivna pismenost); kao i mogućnost održavanja odnosa sa drugima.

**----- OSTAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com